

Förord av Roger Hargrave

Instrumentmakeriet i Europa har en lång och stolt historia och i århundraden har byggarnas yrkeskunnande förts vidare från en generation till nästa. I många länder har dessa kunskaper vaktats och försvarats av skråliknande organisationer. Även om det inte råder någon tvekan om att skråväsendet och systemet att styrka skicklighet genom att avlägga prov har bidragit till att hålla en hög standard, så är det lika uppenbart att detta också kan hämma den enskildes förkovran, i synnerhet för utomstående begåvningar.

Jag får ofta frågan av yrkesverksamma violinmakare varför jag håller föreläsningar för grupper som The Violin Society of America, som har så många amatörer bland sina medlemmar. Mitt svar är ständigt detsamma: Amatörerna representerar många olika samhällsgrupper och bidrar med många olika erfarenheter till sådana organisationer som VSA. De kan bidra med organisatoriska och administrativa kunskaper, men de kan också förmedla specialistkunskaper som har enormt stort värde för instrumentmakare. Så har några av de mest betydelsefulla böckerna om violinakustik, lack och instrumentdesign skrivits inte av violinmakare utan av entusiastiska amatörer. När det kommer till affärsmässig konkurrens behöver inte någon violinmakare värd namnet känna sig hotad av en amatör. Om några amatörer trots allt uppnår viss framgång så borde de välkomnas med öppna armar för bedriften. Kan professionella astronomer sätta värde på skickliga amatörer så ska professionella violinmakare också kunna göra det.

Peter Westerlund är utan tvekan en världsledande professionell violinmakare. En prestation så mycket mer anmärkningsvärd som han började sin lysande karriär som amatör, om än en välutbildad sådan. Jag tror faktiskt att det är detta som har lett honom inte bara i hans oförtröttliga strävan efter fulländning, utan också bidraget till öppenhet och fritt utbyte av idéer mellan svenska violinmakare.

Detta slags öppenhet har blivit allt vanligare bland violinmakare världen över och har lett till så stora framsteg inom violinmakeriet att några moderna tillverkare på allvar har kunnat utmana de klassiska italienska instrumentens position på konsertestraderna. I några länder har dock vägen till öppenhet varit lång. Jag måste erkänna att jag betraktade Sverige som en avkrok i detta avseende. När jag för några år sedan första gången talade inför Sveriges Violin- och Stråkmakares Förbund blev jag därför förvånad när jag mötte en atmosfär som inte bara var receptiv, utan också återgåldande generös och kunnig. Jag reste därifrån med en känsla av att vara både utmattad och upplivad, men också litet ödmjukare.

Den atmosfär jag mötte bland de svenska violinmakarna är i hög grad ett resultat av det arbete som lagts ned av byggare som Peter Westerlund och det gläder mig att se att hans personliga ärlighet och energi för att främja svenskt violinmakeri har burit frukt. Peter har sedan länge varit erkänd i Sverige och är nu obestridligen en framstående talang på den internationella arenan.

11 november 2005 Roger Graham Hargrave